

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 2 października 1991 r.

w sprawie wykładni art. 81 ust. 5 ustawy z dnia 28 czerwca 1991 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

przewodniczący: M. Tyczka — prezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: C. Bakalarski (sprawozdawca), T. Dybowski, K. Działocha, A. Filcek, M. Łabor-Soroka, L. Łukaszuk, R. Orzechowski, J. Zakrzewska po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 2 października 1991 r. w trybie art. 11a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r.

o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 22, poz. 98, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i Nr 73, poz. 436, z 1990 r. Nr 3, poz. 16, Nr 6, poz. 35 i Nr 34, poz. 198 oraz z 1991 r. Nr 7, poz. 24 i Nr 83, poz. 371) wniosku Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni art. 81 ust. 5 ustawy z dnia 28 czerwca 1991 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 59, poz. 252), a w szczególności o ustalenie, czy użyte w tym przepisie pojęcie „postanowie-

nie ostateczne” może być całkowicie utożsamione z pojęciem orzeczenia prawomocnego w rozumieniu art. 363 § 1, art. 523 i 524 § 1 kpc, to jest orzeczenia, od którego w myśl art. 417 § 1 kpc służy prawo wniesienia rewizji nadzwyczajnej do Sądu Najwyższego,

ustalił:

Użyte w art. 81 ust. 5 ustawy z dnia 28 czerwca 1991 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 59, poz. 252) pojęcie „postanowienie ostateczne”

oznacza jego niewzruszalność, a w konsekwencji brak możliwości jego zaskarżenia w trybie rewizji nadzwyczajnej.

Przewodniczący: *M. Tyczka*
Prezes Trybunału KonstytucyjnegoSędziowie: *C. Bakalarski, T. Dybowski, K. Działocha, A. Filcek, M. Łabor-Soroka, L. Łukaszuk, R. Orzechowski, J. Zakrzewska*